

[Nyboe Andersen.]

lag vil gå i gang for alvor, så snart de fire ansøgerlande har underskrevet tiltrædelses-traktaten i midten af januar. Jeg er enig med ministeren i, at det haster med at få disse forhandlinger med de andre nordiske lande ført til ende.

Ansøgerlandene vil jo få indflydelse på disse forhandlinger som kommende medlemmer af det udvidede EF, og det er selvsagt i Danmarks interesse, at den opnåede frihandel for industrivarer inden for EFTA ikke beskæres, at den fortsætter ikke blot for industrivarer, men også på de områder, hvor der er opnået tosidede aftaler mellem Danmark og andre EFTA-lande vedrørende samhandel med landbrugsvarer. Derfor synes jeg, det er tilfredsstillende, at det udspil, der foreligger fra EF, så vidt jeg har forstået, har lagt de danske aftaler til grund for de fremførte forslag om mulige ordninger for handel med landbrugsvarer, dog — har jeg forstået — ikke for Sveriges vedkommende. Ministeren omtalte ikke disse problemer om landbrugsvarerhandelen i sin redegørelse, og jeg vil derfor gerne spørge ministeren, om han har kommentarer til det.

Det var jo i lang tid et yndet tema hos modstandere af dansk tilslutning, ikke mindst i socialistisk folkeparti, at blev Danmark medlem, men Sverige ikke, så ville vi få en ny toldmur gennem Øresund. Der er blevet påfaldende stille om dette tema på det sidste. Det kunne naturligvis skyldes, at EF nu har fremsat konkrete forslag, som hindrer en sådan toldmur, men med den mangel på respekt for kendsgerninger, som ellers, synes jeg, kendetegner mange EF-modstandere, så var det såmænd ikke at vente, at man ville opgive et godt salgsargument, bare fordi varen ikke længere er til stede. Derimod kan det vel have spillet en rolle, at socialistisk folkeparti netop har hjulpet socialdemokratiet med at rejse en dansk toldmur, eller skal vi sige en dansk særtoldmur, gennem Øresund til stor fortrydelse for det Sverige, der har samme interesse som Danmark i den frie samhandels opretholdelse.

Er der faldet mere ro over denne front i den danske EF-debat, så er der til gengæld i forbindelse med Norges stilling skabt en ny kampplads for alle dem, der bruger den nordiske sag i modstanden imod det euro-

pæiske samarbejde. Ministeren sagde, at der var en rimelig chance for norsk underskrift i januar, et andet sted taler ministeren om udsigt til norsk underskrift. Jeg vil da gerne spørge, om denne sprogbrug ikke er udtryk for ministerens velkendte sædvane at udtrykke sig i forsigtige diplomatiske vendinger. Det forekommer i hvert fald mig, at det må være temmelig svært for den norske regering at springe fra på dette meget sene tidspunkt og efter de meget væsentlige indrømmelser, som EF har givet både vedrørende landbrugspolitikken og vedrørende fiskeripolitikken — jeg er i den henseende ganske enig i hr. Stetters betragtninger.

Derimod må det jo erkendes, at det videre forløb i Norge er noget usikkert. Det strenge krav, Norge har om tre fjerdedele flertal i stortinget, kan vise sig uopfyldeligt, navnlig hvis en vejledende folkeafstemning skulle gå imod tilslutning. Hvis det sker, vil den norske regering være henvist til at åbne forhandlinger med EF om en anden løsning på det norske samarbejdsforhold, for nu igen at bruge udtrykket fra folketingets dagsorden af 1967. Det vil jo ikke blive en situation, der vil være særlig let for Norge, og i den kan det kun være i Norges interesse, at Danmark fastholder sin linje og bliver medlem af EF.

Vi har hidtil støttet Norges krav under forhandlingerne, også, mener jeg at kunne sige, hvor de ud fra en snæver betragtning ikke egentlig var til gavn for danske økonomiske interesser. Vi vil inden for et udvidet EF kunne være et værdifuldt brohoved for Norge og det øvrige Norden og kunne yde væsentlige bidrag til at skabe forståelse for, at skulle det i første omgang glippe med et norsk medlemskab, så må døren kunne åbnes igen, hvis indstillingen i Norge ændrer sig.

Vi har for nylig hørt statsminister Olof Palme erklære, at det var i Sveriges interesse, at Danmark blev medlem af EF, og jeg tvivler ikke på, at statsminister Bratteli vil fremsætte en lignende erklæring for Norges vedkommende, hvis det skulle glippe med norsk medlemskab, så en anden ordning må søges gennemført.

Jeg vil gerne understrege, at venstre vil hilse det med stor glæde, hvis Norge bliver medlem sammen med Danmark. Men skulle det ske, at det ikke lykkes, så må vi huske,